

'Age Friendly Neighborhood'

Op 30 januari 2018 zijn 7 oudere buurtbewoners en de regisseur Zorg en Welzijn van het Stadsdeel, Rachel Haan, de gebiedsmanager, Elisabeth Koop en de locatiemanager van 'de Vermeer', Nick Doorn, bijeen gekomen om te praten over het prettig ouder worden in onze buurten. We werden hartelijk ontvangen in de tuinkamer van Zorgvilla 'de Vermeer'. Na een kennismakingsrondje spraken we zonder agenda, voorzitter of notulist vrijuit over datgene wat onze buurt aantrekkelijk maakt om er plezierig ouder te worden en wat er nog zoal gemist wordt in dat verband. Dat stond ook in de uitnodiging: "Het gaat erom dat zoveel mogelijk items worden aangeraakt. Niet uitputtend besproken, want daarvoor is de tijd te kort. Ook gaan we niet alles oplossen, maar het is van groot belang dat de stem van de oudere buurtbewoner gehoord wordt. Jullie vormen een soort buurtklankbordgroep: spreek je dus alsjeblieft uit over je eigen ervaring, maar ook namens je buren of meld wat je gehoord hebt".

Dit was dan ook de aanleiding voor deze aparte senioren bijeenkomst. We zijn als Johannes Vermeerbuurt en Duivelseiland weliswaar in een participatiegolf aanbeland, nu er een nieuwe wind waait vanuit de Stopera, maar daarmee is geenszins gegarandeerd dat de stem van de oudere buurtbewoner ook gehoord wordt. De kunst van het verwoorden daarvan heeft al een tijdje stilgelegen en moet nodig weer beoefend worden. De keuze voor deze genodigden kwam tot stand na gesprekken met deze en gene op straat of tijdens een ander toevallig treffen en is daarmee natuurlijk verre van volledig.

De uitgenodigde regisseur van Zorg en Welzijn nam als verrassing de nieuwe gebiedsmakelaar mee. De uitnodiging van stadsdeelmedewerkers had een tweeledig doel. Het onderwerp kan zo complex zijn/worden dat een verklarende uitleg ter plekke het gesprek positief kan beïnvloeden. Deze verhelderende taak hadden we daarom aan deze regisseur, het woord zegt genoeg, toegedacht. Omdat niet zeker was of deze bijeenkomst wel een vervolg zou krijgen leek het van belang om hoog in te zetten, zodat ook de uitslag van één gesprek al zou kunnen doorklinken op ambtelijk niveau. Tot onze tevredenheid maakten de dames veel aantekeningen.

Nick Doorn gaf ons in het kort wat informatie over Zorgvilla 'de Vermeer'. Het is een verzorgingstehuis voor ouderen, waar 14 mensen zelfstandig kunnen wonen en waar ze de steun en hulp krijgen die op dat moment nodig is. Ons gesprek concentreerde zich vervolgens op diverse aspecten van het langer thuis wonen van oudere buurtbewoners en wat dat voor gevolgen voor hen met zich mee brengt. Allereerst valt op dat de buurt er in de loop der jaren niet seniorvriendelijker op is geworden. Ook kennen mensen elkaar slecht en betekent het lang op hetzelfde adres blijven wonen dat al je oude buren langzamerhand verdwijnen waardoor er een soort leegte ontstaat. Jonge gezinnen hebben het continue te druk en ontmoetingen en praatjes op straat zijn niet meer vanzelfsprekend. Met expats liggen de contacten sowieso al weer wat ingewikkelder. Buurtwinkels zijn verdwenen en supermarkten zijn onpersoonlijk. Wie weet nou eigenlijk dat je daar woont en wie merkt op als er iets aan de hand is? Hoe bereiken we mensen die de deur niet meer uitkomen? Er is behoefte aan informatie hoe op een

eenvoudige wijze toch dagelijkse contacten mogelijk blijven b.v. in de vorm van telefoencirkels. Dat zijn zo wat verzuchtingen en zorgen waarmee ouderen aangeven dat zij moeite hebben met het aanpassen aan deze tijd waarin iedereen druk is met zichzelf en er voor het contact met en zorgen voor burens geen tijd meer is.

Het ontbreken van leeftijdsgerelateerde voorzieningen komt ook aan bod. Winkels zijn soms te ver weg. Het oversteken van de Van Baerlestraat vormt soms een barrière. Uitrusten op een bankje in de openbare ruimte is er ook al nauwelijks meer bij want die zijn verwijderd omdat ze alleen maar junks en nachtelijke lawaaischoppers aantrekken. Hoe kom ik in contact met een goede kapper die thuis knipt of een pedicure die mij thuis bezoekt? Er is kennelijk behoefte aan een centraal informatiepunt waarmee alle vragen op buurtniveau kunnen worden besproken.

Als dan al in de luxe positie verkeerd dat je je nog op straat kunt begeven om met je rollator een blokje om te gaan dan zijn daar de slordig geparkeerde fietsen die de doorgang belemmeren. Wordt daar door de handhavers van het stadsdeel niet op gelet? Opvallend is de wijze waarop de fietsennietjes zijn geplaatst, namelijk haaks op de trottoirrichting. Daardoor blokkeren de foutparkeerders vaker de doorgang. Is het een idee om bij smallere trottoirs de nietjes in de lengte richting van het trottoir te plaatsen? Moet er tijdens de buurtschouw niet beter op dit soort aspecten van toegankelijkheid worden gelet? Maar hoe dan en door wie?

Na de veranderende woonomgeving voor ouderen en de bij tijd en wijle ontoegankelijke stoepen komen we te spreken over de beschikbare maar veelal onbekende mogelijkheden van hulp en zorg. Er schijnt al wel heel veel aanbod te zijn. Ook de veelheid ervan wekt verwarring in de hand. Er zijn veel instellingen mee bezig die doen het allemaal op hun eigen wijze en communiceren daar ook weer verschillend over. Het lijkt wel op een nieuwe vorm van verzuiling. Eén loket zou mooi zijn.

Soms is een vraag medisch en dan loopt dat via de huisarts en gaat dan al dan niet verder via medische kanalen. Ook wordt de huisarts geconsulteerd voor vragen waar hij of zij niet zoveel mee kan. In dat geval zou een verwijzing naar 'Welzijn op recept' een mogelijkheid zijn, ware het niet dat de kleine huisartspraktijken er niet allemaal aan meedoen. Niet medisch vragen lopen via welzijnsinstellingen of tegenwoordig via de Stadsdorpen. Stadsdorp Vondeldorp heeft tegenwoordig eens in de veertiendagen spreekuren in Lydia t.w. Iedere 1e en 3e woensdag van de maand van 14 tot 16 uur.

Doel is om bewoners op basis van wensen en behoefte een laagdrempelig informatiepunt te bieden over het samenleven in de buurt. Hier kan men contacten leggen voor het plezierig wonen in de wijk en informatie krijgen over de mogelijkheden in de buurt op het gebied van welzijn en zorg. Dat gebeurt in een persoonlijk gesprek met een getrainde vrijwilliger.

Maar het blijft lastig dat men niet gewoon kan bellen met het stadsdeel met een vraag. Niet iedere oudere buurtbewoner beschikt over een mobieltje of een computer. Meestal heeft men alleen een telefoon met een vaste lijn. De bereikbaarheid van het Stadsdeel is een probleem omdat bij 14020 altijd wordt gevraagd naar de naam van een

persoon en als je die niet weet kan men niet doorverbinden. In stadsdeel informatie worden ook geen netnummers vermeld, hetgeen dan ook niet tot een contact leidt.

Eigenlijk zou het beste zijn als het stadsdeel jaarlijks een speciale senioren stadsdeelkrant zou uit doet gaan waardoor de informatie huis-aan-huis verspreid wordt. In die special zou dan per buurt kunnen worden aangegeven welke voorzieningen/funkties er zijn voor senioren en daarna pas welke instellingen deze verzorgen/uitvoeren. Nu is het nog zo dat de instellingen in hun informatie alleen aangeven wat ze wel doen, maar niet wat ze niet doen. Zodat het een heel gezoek is om uit te vogelen wat door wie wordt gedaan.

Wordt vervolgd.